

כף הקלע

חיפשנו דיילוג "כף הקלע" מהפסוק שאומרת אביגיל לדוד המלך: (שמו"א כה) "וְאֵת נַפֶּשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע", והדיילוג חותך בדיוק מופלא את הפסוק: (במדבר ז, נ) "כָּף אַחַת עֲשׂוּרָה זֶהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת". כאשר "כף לכף" זאת אמרת המילה "כף" של הדיילוג חותכת בהתאמה את "כף אחת עשרה זהב" של הפסוק. ומה שנאמר כאן זה קצת ממה שהצלחנו להבין בחסדי ה'.

באורימיסמהארררררהאלהבמעידלצבובותבטןולנפליין ואמרההשאהאמןאמן וכתבתהאלתהאלההכהןבספרומזהאלמיחמריסוהשקהאת
ויפלאלנדרגנדרגזירלהזירלהחמריייןושכרייזיחמעייןוחמץשכרלאישתהוכלמשרתענביסלאשתהוענביסלתיסויבסיסלאיאכל
ויביאאתואלתפחהאלהזעדוהקרביבאתקרובנולייהוכבשבןשנותתמיסאחדלעלהוכבשהאחתבתשנתתמימהלחטאתואילאחדתמיסלשלג
לאמרכהתברכוואתבניישראלאמורלהםיברכךיהוהוישמךיאר יהוהפני יואלין יין יחנך ישיאיהוהפני יואלין וישמך שלוש ושמיו אתשמי
ישיא וי יקריבוהנשא ומאת נכת המזבח בוכי וסמהשחאתו ויקריבוהנשא ומאת נכת המזבח בוכי וסמהשחאתו ויקריבוהנשא ומאת נכת המזבח בוכי וסמהשחאתו
יסאחד לחטאת ולזבח השלמי בסקרשני סאיסחזמשהעתידיסחמשהכבשיסבניסנהחמשהזקרבן נתנאלבין צוערבי וסחשלישינשיאלבני יז
שד יארבי וסחחמישינשיאלבנישמעו ושלמיאלבין צוערבי יקרבנו קערתכסף אחתשלישיסומאהמשקלחמזרקאחדכסףשבעיסשקלשקל
להמזרקאחדכסףשבעיסשקלבשקל הקדששני הסמלאיסליתכלולהלכשמן למזבחכסף. **מלאה ימלה** פראחדבין בקרא ילאחדכבשאחד
כמלאהקטרת פראחדבין בקרא ילאחדכבשאחד בשנתולעלהשעירעזיסאחד לחטאת ולזבח השלמי בסקרשני סאיסחזמשהעתידיסחמשהכבשי
בקרשני סאיסחזמשהעתידיסחמשהכבשיסבניסנהחמשהזקרבן פגעיאלבין צוערבי יקרבנו קערתכסף אחתשלישיסומאהמשקלחמזרקאחדכסףשבעיסשקלשקל

תמונה 1: דיילוג "כף הקלע".

ידוע שהנשמה של הרשעים ואלו האפיקורסים שכופרים בעיקר, נכנסת כמו אבן לכף הקלע. ונפש הכוונה לנשמה של אותם רשעים והיא כמו אבן ששמים אותה בכלי עץ בצורת כף, שהקלע יורה את האבן ממנו, והאבן עפה באוויר ממקום למקום כמו הנפש ממש (רש"י ומפרשים שם). ומובא ביחזקאל (פרק כה) שהקב"ה אומר ליחזקאל להתנבא על ירושלים לפני החורבן ואומר לו, תגיד להם שאני מביא עליהם שתי חרבות שיהרגו וישמידו את בית המקדש ואת הנותרים כגון גדליה בן אחיקם כו' ובסוף אני יביא עליכם עוד חרב שלישית שגם הבורחים ממני לכל המקומות הרחוקים, החרב הזאת שהיא נקראת "חרב חלל הגדול", תחדור ללבם ותמצה את עונשם: "זַעַק וְהִלַּל בֶּן אֲדָם כִּי הָיָה הַיְתָה בְּעַמִּי הָיָה **בְּכָל נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל** מְגוּרֵי אֵל חָרֵב הָיָה אֵת עַמִּי לְכֵן סָפַק אֵל יְרֵךְ: וְאֵתָה בֶן אֲדָם הַנִּבְא **וְהָרָךְ כָּף אֵל כָּף** וְתִכְפַּל חָרֵב שְׁלִישִׁתָה חָרֵב חֲלָלִים הָיָה חָרֵב חֲלָל הַגְּדוֹל הַחֲדַרְתָּ לָהֶם: **לְמַעַן לְמוֹג לֵב** וְהַרְבֵּה הַמְּכַשְׁלִים עַל כָּל שְׁעָרֵיהֶם נָתַתִּי אֲבָחַת חָרֵב אַחַ עֲשׂוּיָה לְבָרֶךְ **מְעֵטָה לְטַבַּח**", לפי פירש"י שם, החרב השלישית שהקב"ה מביא על הנותרים, היא כפליים מהחרבות הקודמות, והיא נקראת "חרב חלל הגדול", ונאמר שזה החלל מלשון תהום חלול¹ והיא החודרת להם ללב כדי להמס אותן. ואיזו חרב יכולה להגיע לכל מקום ולתפוס את כל הבורחים, הווי אומר זוהי גיהנום וכף הקלע שמטרתם "למען למוג לב".

זה ממש משל לכף הקלע, כלומר שהבן אדם שולף את החרב מהשמלה שלו, אז היא מוחזקת **בכף ידו** כפי שכתוב שם: "וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמַרְטָה לְתַפֶּשׂ **בְּכָף** הָיָה הַחוּדָה חָרֵב וְהָיָה מְרַטָה לְתֵת אֹתָהּ בְּיַד הַרֹג", חה בדיוק כמו כף הקלע, שהאבן מוחזקת בכלי עץ בצורת כף עד שיורים בו. ומה שאמר "חרב חלל הגדול", כי כך ניקרא עונש הרשעים האלה שאין להם מנוחה והם נמצאים בחלל הגדול, תהום רבה ונזרקים מכאן לכאן. ועוד "**הקלע**" בגימטריה שווה "**חרב**" ויוצא שכף חרב הוא כף הקלע, עם האותיות והכולל. וכן הפסוק מסייע לנו: "וְאֵת **לֵהט הַחַרְב הַמְתִּהפֶכֶת** לְשֹׁמֵר אֵת דָּרֶךְ עַץ הַחַיִּים", ותירגם יונתן במקום: "**אֲתִקִּין גִּיהֵנָם לְרִשְׁעֵינָא דְמִתִּילָא לְחַרְבָּא שְׁנִינָא אֶכְלָה מִתְרִין סְטְרִין**", ורואים שהגיהנום נימשל לחרב שנונה שאוכלת משני צדדים ולכאורה מובן מה שאומר הקב"ה ליחזקאל ואתה בן אדם כו' הך כף אל כף ותכפל חרב שלישית חרב חללים כו', כל כף יד היא משל לחרב וכשמכה כף אל כף נכפלת לחרב שנונה מתרין סטרין והיא כעין להט החרב המתהפכת. ולכן אמר לעיל בתרגום חרב חדה שאוכלת משני צדדין ר"ל שהיא כפולה מב' חרבות כף ימין וכף שמאל. כי הנה יש חרב שאוכלת רק מהימין ולא מהשמאל ולהיפך חאת כלולה משניהם.

ועתה שמע היטב, הדיילוג "כף הקלע" שרומז כאמור לאותה חרב שלישית שהיא בחינת כף הקלע להעניש את הרשעים בחלל הגדול, חותך כאן את הדיילוג "כף אחת עשרה זהב". בדיוק במילה "כף". והיינו מה שאמר: "וְאֵתָה בֶּן אֲדָם הַנִּבְא **וְהָרָךְ כָּף אֵל כָּף** וְתִכְפַּל חָרֵב שְׁלִישִׁתָה חָרֵב חֲלָלִים הָיָה חָרֵב חֲלָל הַגְּדוֹל וגו'". ובפסוק קודם אמר: "זַעַק וְהִלַּל בֶּן אֲדָם כִּי הָיָה [החרב הזאת] הַיְתָה בְּעַמִּי הָיָה **בְּכָל נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל** מְגוּרֵי אֵל חָרֵב וכו'". ופירשו "בכל נשיאי ישראל", היינו בגדולים ובחשובים שבדור של בבל כגון המלכים ואם כן למה אמר נשיאי ישראל דוקא, אלא משום שאותה כף חרב

¹ אע"פ שאין זה הפשט שם וכל המפרשים אמרו "חלל" מלשון מת, י"ל אה"נ שהרי גם מת הוא חלול מהנשמה.

שהיא כף הקלע, נמצאת בפרשת הנשיאים וחוטכת את הפסוק: "וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמָּשָׁח", ולכן אמר "בכל נשיאי ישראל" דווקא. ואין הכוונה ח"ו שנשיאי ישראל של חנוכת המשכן נענשו וכו' כי אותם נשיאים היו צדיקים והקריבו הכול לשם שמיים. רק הכוונה שהחרב הזאת רמחה שם בדילוגים, מסיבות הידועות לו יתברך.

ועתה התבונן בתמונה 2 לקמן. הדילוג המינימלי בטבלה "הך כף", חותך ממש את כל הקרבנות של נשיאי ישראל, ויותר מזה, שני הכפיים של "הך כף", חותכות בדיוק את שני "כף אחת", מהפסוקים של נשיאי ישראל, והיינו מה שאמר הקב"ה ליחזקאל, "והך כף אל כף", והדילוג לעיל גם חותך את הדילוג "כף הקלע" באות כ' בדיוק. שים לב, שהחיפוש של הדילוג "הך כף", גרם לנו להציג את הטבלה בדילוג של 256, ובצורה כזאת רואים את כל השורות של קרבנות הנשיאים כמעט שווים, רק שונים מעט עקב השמות השונים של הנשיאים, כל רוחב טבלה אחר לא היה נותן תוצאה כזאת. וכן מובא בזוהר (ג.) שהאות כ"ף נדחתה מלפני הקב"ה משום שבה כליה ואמר לה הקב"ה כ"ף כ"ף, ולכאורה תמוה למה חזר פעמיים לומר כ"ף כ"ף ולכן ניראה לומר שהכוונה שבך כתיב: והך כף אל כף ותכפל חרב וגו', ואיך יברא בך את העולם.

מזרק אחד כסף שבע	יסקל בשקל הקדש	שני יהסמלא	יסלתבלו	ולהבשמן	למנחה	אחת עשרה	זהב	אחת קטר	פר אחד	בן בקרא	יל אחד	כבש אחד	בן שנת
אחד כסף שבע	יסקל בשקל הקדש	שני יהסמלא	יסלתבלו	ולהבשמן	למנחה	אחת עשרה	זהב	אחת קטר	פר אחד	בן בקרא	יל אחד	כבש אחד	בן שנת
אחד כסף שבע	יסקל בשקל הקדש	שני יהסמלא	יסלתבלו	ולהבשמן	למנחה	אחת עשרה	זהב	אחת קטר	פר אחד	בן בקרא	יל אחד	כבש אחד	בן שנת
אחד כסף שבע	יסקל בשקל הקדש	שני יהסמלא	יסלתבלו	ולהבשמן	למנחה	אחת עשרה	זהב	אחת קטר	פר אחד	בן בקרא	יל אחד	כבש אחד	בן שנת
אחד כסף שבע	יסקל בשקל הקדש	שני יהסמלא	יסלתבלו	ולהבשמן	למנחה	אחת עשרה	זהב	אחת קטר	פר אחד	בן בקרא	יל אחד	כבש אחד	בן שנת

תמונה 1: דילוג "הך כף".

ואחרי בדיקה מדוקדקת ישנם 3069 אותיות בסה"כ בפרשת הנשיאים החל מהמילים: "ויהי המקריב ביום הראשון נחשון בן עמינדב", עד ועד בכלל למילים "זה קרבן אחירע בן עינן". ואם תחלק $3069/12 = 255.75$ זה הדילוג שלנו 256, כי אי אפשר להציג דילוג למחצה לשליש ולרביע, לא שמענו. ולפי זה, נימצא שכל מה שהקריבו הנשיאים, עם בחינתם עולים ביחד $12 * 256 = 3072$ בקירוב. זה פרוטן: קערה אחת + מנחה (סולת בלולה בשמן) לקערה + 130 כסף + מזרק אחד + מנחה למזרק + 70 כסף + כף אחת + קטורת + 10 זהב + פר אחד + איל אחד + כבש אחד + שער עזים אחד + בקר שנים + אילים חמישה + עתודים חמישה + כבשים חמישה = 237. ועוד בחינת הנשיא עצמו שהקריב עצמו לפני ה' נקבל 238. והכולל אותם לכל סוג וסוג בעצמו 18 בחינות. וביחד $237 + 18 = 255$. והכולל לכל הסוגים יחד, 256. וברור כעת למה נתן להם 256 אותיות בממוצע לכל נשיא. ועכשיו ברור למה כתב רחמנא: "ביום עשתי עשר יום", וכן "ביום שנים עשר יום". מדוע הוסיף את המילה "יום" שלכאורה מיותרת ונתנו בזה תשובות המפרשים וכן מדוע כתב על שבת יששכר "הקריב את קרבנו", ובכל השאר "קרבנו". ועל פי זה, רצה הקב"ה להשלים בממוצע אותיות שבת אשר ושבת נפתלי ל-256 כנגד מה שהקריבו 256 בחינות, ומספר האותיות בקרבן שבת אשר הוא 255, ובלי המילה "יום", היו חסרים ל-252. וכן לגבי שבת נפתלי האורך של קרבן שבת נפתלי גם כן 255 אותיות, וחסר "יום", היו 252, זה לא יתכן כי היה צריך להשלים ממוצע כל האותיות לשבת ל-256, זהו פירוטם:

שבת	מס' אותיות בפסוקים
יהודה	270
יששכר	256
זבולן	249
ראובן	257
שמעון	259
גד	248
אפרים	257
מנשה	256
בנימין	253
דן	254
אשר	255
נפתלי	255
סה"כ	3069
ממוצע אותיות לשבת	255.75

ונתן ממוצע 256 לכל נשיא וחלקם פחות חלקם יותר, משום שכך הוא בכל מקום כדכתיב: "לָרַב תִּרְבוּ אֶת נְחֻלְתּוֹ וְלַמְּעַט תִּמְעִיט אֶת נְחֻלְתּוֹ", לפי האוכלוסין של ישראל מתחלקת הארץ, ומסברא כך גם החלוקה בתורה כי האותיות הם נפשות כנגד הארץ, ומשום שכל ישראל ערבים זה לזה ומשלימים זה את זה, והמטרה הייתה חנוכת המשכן, והוא מנה את כולם בסוף כאחד ועם בחינתם הכוללת עולים 3072 בחינות להקרבה. וביחד עם המילה "זאת", של הפסוק המסכם: "**זאת** חנוכת המשכן ביום המשח אותו", ישנם באמת 3072 אותיות. כי המילה "זאת" חזרת על כל הקודמים וגם על הבאים. זאת רומזת לשכינה שהצטרפה עמהם שבלי "זאת" אין חנוכה למשכן, כפי שכתוב "ועשו לי משכן ושכנתי בתוכם".